

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019200577
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:0019200577.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci oprávneného: H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., F. XXXX/X, právne zastúpený: E. H. Z., J., advokát so sídlom H., X. R. 7, proti povinnej: H. Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletými deťmi: 1/ Z. E., nar. XX.XX.XXXX a 2/ H. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Hviezdoslavova 40, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16. novembra 2020, č.k. 12Em/2/2020-84, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh oprávneného (otca) na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že oprávnený (otec maloletých detí) podal dňa 25.01.2019 na Okresný súd Michalovce návrh na výkon rozsudku Okresného súdu Michalovce, č.k. 15P/78/2018-63 zo dňa 28.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.10.2018, nakoľko povinná (matka maloletých detí) uvedené rozhodnutie nerešpektuje. Okresný súd Michalovce uznesením, č.k. 23Em/2/2019-51 zo dňa 14.05.2020 preniesol svoju miestnu príslušnosť na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na základe zmeny trvalého pobytu maloletých detí na adresu J. v súlade s § 371 ods. 1 a § 371 ods. 2 zákona č. 161/2015 Z. z. (ďalej len „CMP“). Oprávnený (otec) návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zdôvodnil tým, že povinná (matka) si súdom uloženú povinnosť neplní riadne a bezdôvodne opakovane mu bráni v styku s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie poukázal na to, že na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom je pod sp. zn. 4P/28/2020 od 02.06.2020 vedené konanie vo veci zmeny úpravy práv a povinností rodičov, ktoré bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Michalovce. Konajúci sudca v predmetnom konaní vzhľadom na doručené vyjadrenie oprávneného (otca) vyslovil nesúhlas s postúpením veci a predložil vec nadriadenému súdu. Krajský súd v Trenčíne rozhodol uznesením, č.k. 5NcC/12/2020-72 zo dňa 28.10.2020, že nesúhlas s prenesením miestnej príslušnosti nie je dôvodný. S poukazom na zistené skutočnosti súd prvej inštancie návrh oprávneného (otca) na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol, pretože v konaní bolo preukázané, že k neuskutočneniu jeho stretávania s maloletými deťmi dochádza z dôvodu, že maloleté deti vzhľadom na jeho správanie, stretávanie odmietajú. K prekonaniu nesúhlasu maloletých detí so stretávaním sa s oprávneným (otcom) nepomáha ani vytváranie príležitostí na stretnutie zo strany povinnej (matky), a ani opakované vysvetľovanie z jej strany. Oprávnený (otec) vôbec nevyužíva vytvorené možnosti a ani nevyužil možnosť stretnúť sa s maloletými deťmi za prítomnosti odborníka, svojim správaním ešte viac maloleté deti utvrdil v rozhodnutí nestretávať sa s oprávneným (otcom). Zo zisteného skutkového

stavu súd prvej inštancie vyvodil právny záver, že v predmetnej veci nie je splnený základný zákonný predpoklad pre nariadenie výkonu rozhodnutia a to, že matka ako povinná dobrovoľne neplnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie. Prihliadol pritom na najlepší záujem maloletých detí, ktoré nemajú ani čas spracovať udalosti, ktorých boli svedkom a sú už unavené z neustáleho preverovania ich rozhodnutia nestretávať sa s oprávneným (otcom). Maloleté deti verbalizujú, že sa oprávneného (otca) boja. Psychológ odporučil znalecké dokazovanie, za účelom zistenia dôvodu odmietania stretnutí s oprávneným (otcom). Podľa vyjadrenia psychológa pri poslednom stretnutí bola na maloletých deťoch badateľná výrazná tenzia a strach počas celého stretnutia. Záverom súd prvej inštancie zdôraznil, že v súčasnosti prebieha konanie o zmenu úpravy práv a povinností určenej rozsudkom Okresného súdu Michalovce, č.k. 15P/78/2018-63 zo dňa 28.09.2018, v ktorom budú preskúmané zmeny od momentu vydania predmetného rozhodnutia na strane rodičov, ako aj maloletých detí. O trovách konania (výrok II.) rozhodol podľa § 391 a § 57 v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý uviedol, že dňa 25.01.2018 cestou Okresného súdu H. podal návrh na výkon rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 15P/78/2018 zo dňa 28.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.10.2018, nakoľko matka maloletých detí uvedené súdne rozhodnutie nerešpektuje a opakovane bráni v styku s maloletými deťmi. Vzhľadom ku skutočnosti, že je neustále neoprávnene obviňovaný z verbálneho napádania matky maloletých detí a deti odmietajú stretnutia s ním, súhlasil so súdom odporúčaným znaleckým dokazovaním, za účelom zistenia dôvodu odmietania stretnutí s ním a vo veci úpravy jeho styku s maloletými deťmi z dôvodu, že maloleté deti verbalizovali pri stretnutí, že sa s ním nechcú stretávať a že sa ho boja. Súhlasí so súdom odporúčaným znaleckým dokazovaním aj z dôvodu, že v súčasnosti prebieha konanie o zmenu úpravy práv a povinností určenej rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 15P/78/2018 zo dňa 28.09.2018, v ktorom budú preskúmané zmeny od momentu vydania predmetného rozhodnutia na strane rodičov, ako aj maloletých detí.

3. Oprávnený v písomnom podaní zo dňa 04.02.2021 prostredníctvom právneho zástupcu vytýkal súdu prvej inštancie nesprávne zistený skutočný stav, ktorý sa odrazil v predčasnom a nezákonnom rozhodnutí o jeho návrhu. Konštatoval, že manželské nezhody vyústili nielen do rozvodu manželstva, ale žiaľ vplyvom povinnej vážne poznačili vzťahy maloletých detí k nemu. Skutočnosti tvrdené povinnou o nebránení stretávania sa s deťmi, návrhu, aby oprávnený pricestoval za nimi do J., vytváranie podmienok na stretávanie sa v H., či opakované vysvetľovanie deťom o potrebe styku, ktoré si osvojil i prvoinštančný súd a založil na nich svoje zamietavé rozhodnutie, sú nepravdivé, účelové, v snahe za každú cenu sa vyhnúť výkonu rozhodnutia. I povinnou uvádzané skutkové tvrdenia o incidente z 18.01.2019, teda pokusu o vykonanie styku v čase určenom súdom, kedy sa vraj mal vyhrážať, že príde polícia, vykopnú dvere a deti zoberú nasilu, sú v hrubom rozpore so skutočnosťou a len dokumentujú sústavné porušovanie práva na styk s maloletými deťmi zo strany matky (v tom čase bola v práci), ktoré má začať pred vchodom bytového domu v určenom čase. Oprávnený v tejto súvislosti predložil súdu kópiu e-mailovej komunikácie s povinnou z 27.01.2021, ktorá obsahuje jeho žiadosť o krátke stretnutie s deťmi za účelom odovzdania darčiekov a zápornú odpoveď povinnej, bez najmenšieho náznaku presvedčovania, či vysvetľovania o potrebe styku. Od 18.10.2018, odkedy nadobudol rozsudok o rozvode manželstva právoplatnosť, sa styk s deťmi realizoval v podstate len raz (23.12.2018), všetky ostatné termíny povinná na základe rôznych nepodstatných a nepravdivých dôvodov odmietala alebo ich sabotovala. Uviedol, že keď mal mať určený styk 31.12.2018, povinná išla s deťmi na výlet a dožadovanie sa styku ním prezentovala pred deťmi ako jeho snahu o zmarenie výletu. Oprávnený dôvodil, že po dobu viac ako dvoch rokov nemal s deťmi plnohodnotný rodičovský styk. Dňa 13.07.2020 sa síce uskutočnilo stretnutie na RPPS ÚPSVR Nové Mesto nad Váhom, toto stretnutie však prebiehalo za čudných okolností. Deti ešte pred začatím stretnutia sa v miestnosti nachádzali spolu s matkou, pričom obe deti plakali, evidentne boli negatívne ovplyvňované a naladené. Matka tam bola po celý čas prítomná, svojou prítomnosťou kazila priebeh stretnutia, a on mal pocit, skoby dohliadala na jeho neúspech. Oprávnený mal za to, že súdnym rozhodnutím určený styk povinná matka maloletých vedome porušuje s úmyslom trvalo mu zabrániť v styku s maloletými deťmi. Vyjadril dôvodnú obavu najmä o ďalší vývoj vzťahov s deťmi. Uviedol, že povinná zneužíva vek detí a ľahkú ovplyvniteľnosť Z., ktorá vyplýva i zo znaleckého dokazovania PhDr. Ostoverchovej v konaní ČVS:ORP-266/1-VYS-MI-2018. Práve teraz sa jedná o dôležité momenty v živote maloletých, ktoré pre postoj matky môžu trvalo zablokovať akýkoľvek emočný vzťah maloletých detí k nemu, ktorý si možno ešte uchovali zo spoločného rodinného spoluzitia.

Súdy sú povinné zákonom zverenými procesnými prostriedkami vytvárať predpoklady na urovanie narušených vzťahov medzi rodičmi a deťmi vrátane prostriedkov donútenia, ak takéto opatrenie môže viesť k sledovanému cieľu a je primerané. Súd musí v spolupráci s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí využiť priestor na vytváranie podmienok na to, aby styk medzi rodičom a dieťaťom bol obnovený, i za cenu nachádzania nových, aktuálnych opatrení. Oprávnený konštatoval, že snád jeho záujem o deti nemusí nijako osobitne dokazovať, pretože už samotná nezlomná vôľa prejavujúca sa v neustále sa domáhajúcom styku s deťmi sama o sebe dokumentuje skutočný záujem. Chcel, aby osobný styk bol zo strany súdu zabezpečený v procese výkonu rozhodnutia, a vyjadril pripravenosť podrobiť sa stretávaniu na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVR Nové Mesto nad Váhom za prítomnosti psychológa ako aj súhlas znaleckým dokazovaním za účelom zistenia dôvodu detí nestretávať sa s ním. Oprávnený žiadal, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo zrušené a aby vec bola vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného tvrdila, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie zamietnuť výkon rozhodnutia. Za dôvod rozpadu manželstva označila dlhodobé citové ochladenie spôsobené dlhoročným agresívnym správaním jej exmanžela k nej a k deťom hlavne staršiemu synovi Z.. Exmanžel mladšieho syna H. „vysťahoval“ z detskej izby a sám sa tam nasťahoval, neštítal sa vulgárne nadávať na jej osobu aj v prítomnosti detí. Neustále hádky veľakrát vyústili vo fyzický atak voči nej a synovi Z.. Tvrdenie oprávneného, že sa nesnažila vytvárať podmienky na to, aby sa mohol stretnúť s deťmi a obnovil si s nimi vzťah, sa nezakladá na pravde. Ešte v H. deti presvedčala, aby sa s otcom stretli, avšak po fyzickom útoku na Z. (škrtenie syna potom čo Z. nechcel dojesť raňajky, ešte v spoločnej domácnosti) a dlhodobom agresívnom správaní sa deti nechceli s otcom stretávať, lebo sa ho báli. Napriek tomu deti nabádala k tomu, aby sa s otcom stretli. Povinná dôvodila, že s otcom sa deti párkrát stretli, avšak podľa slov Z. a H. na ňu a jej otca škaredo nadával, keď boli u exmanželovej mamy samy na poschodí v izbe. Exmanžel taktiež nadával na syna Z. v dome jeho mamy a vyhrážal sa mu bitkou. Deti sa otca báli a odmietali sa s ním stretnúť. K ponuke exmanželovi, aby pricestoval za deťmi do J. ako dôkaz predložila dva z viacerých mailov, v ktorých exmanželovi ponúkala, aby za deťmi pricestoval do J. prípadne do X. H. nad Y.. Jeho odpoveď bola, že on je výsluhový dôchodca a nemá na to peniaze. Chlapcov neustále motivovala, aby sa s otcom stretávali (ešte počas bývania v H.) aj telefonicky alebo sms správou kontaktovali, následne i v J., no po zlých skúsenostiach s otcom, odmietli. Povinná argumentovala, že exmanžel uvádza sms komunikáciu z decembra 2018, ako dôkaz jej negatívneho úmyslu voči jeho osobe, čo nie je pravdivé. Napriek jej snahe exmanželovi v danom čase vysvetliť, že sa deti tešia a že sa s nimi môže stretnúť na ďalší víkend, tento nesúhlasil a museli preto predčasne ukončiť výlet. Povinná uviedla, že stretnutie na RPPS ÚPSVR prebiehalo za normálnych okolností. Deti neplakali pred príchodom jej exmanžela. Z. neplakal vôbec, H. sa rozplakal až potom, ako jej exmanžel začal zvyšovať hlas, nadávať a ešte na začiatku stretnutia vybehol z kancelárie so slovami „nie som žiadne hovädo.“ Do miestnosti sa následne vrátil, ale stretnutie sa už nieslo v napätej atmosfére. Exmanžel len preto, lebo syn ráno nechcel dojesť raňajky a odišiel od stola aj napriek tomu, že mu exmanžel prikázal, aby sa vrátil a dojedol „vyletel“ za synom do detskej izby a chytil ho pod krkom. Povinná konštatovala, že ho okamžite odstrčila, pričom sa aj jej ušlo pár úderov. Na exmanžela zavolała políciu a podala trestné oznámenie, ktoré však stiahla a odmietla vypovedať práve kvôli tomu, že nechcela, aby otec jej detí išiel do väzenia. V rámci spolupráce s psychologičkou pani L. mal exmanžel deťom volať raz do týždňa, čo aj párkrát využil, avšak tieto telefonáty deťom skončili stále hádkami a nadávkami zo strany exmanžela na deti a na ňu. Povinná poukázala na to, že exmanžel deťom nevolal od júla 2020, ona exmanžela kontaktuje mailom raz týždenne a informuje ho o deťoch.

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom (kolízny opatrovník) v písomnom podaní zo dňa 22.02.2021 navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že predmetné uznesenie zodpovedá vyjadrenému názoru maloletých detí, nakoľko v konaní o výkon rozhodnutia boli maloleté deti vypočuté priamo zákonnou sudkyňou, následne bolo vo veci rozhodnuté.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Odvolací súd tak rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keď v danej

veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

7. Podľa § 2 CSP, podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

9. Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

10. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

11. Civilný mimosporový poriadok (CMP) upravuje, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým sa na návrh (prípadne bez návrhu) nariadil výkon rozhodnutia, rovnako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je preto preskúmateľné odvolacím súdom, pokiaľ bol proti uvedeným rozhodnutiam podaný riadny opravný prostriedok (odvolanie).

12. Cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorá povinnosť bola uložená vykonateľným exekučným titulom, pokiaľ k plneniu povinností nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť teda splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom buď dobrovoľne alebo nútene a nemôže ním byť popretie exekučného titulu.

13. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je nepochybné zistenie, že povinná dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom. Účelom inštitútu nariadenia výkonu rozhodnutia však nemôže byť svojvoľné odnímanie maloletých detí z osobnej starostlivosti povinnej (osobe, ktorej boli súdom schválenou rodičovskou dohodou zverené do osobnej starostlivosti), ale len sankcionovanie v prípade, keď zo strany povinnej nedošlo k dobrovoľnému splneniu toho, čo jej ukladá vykonateľný exekučný titul.

14. Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v zmysle § 392 CMP ustanovuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z. Citovaná vyhláška je založená na troch zásadách, a to najlepšom záujme dieťaťa, rešpektovaní práv dieťaťa a vypočítí názoru dieťaťa. Procesný postup súdov v jej intenciách musí spočívať v dôslednom zistení skutočného stavu veci, aby sa náležitým šetrením zistilo, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu, prípadne, či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu. Zisťovanie informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a preverovanie dôvodov nepodrobenia sa rozhodnutiu vykoná v rámci súčinnosti príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, príslušný orgán obce alebo iná osoba, ktorá bola podľa § 388 CMP požiadaná o súčinnosť.

15. Ak je predmetom konania vo veci starostlivosti o maloletých úprava styku rodiča s maloletými deťmi, nemožno pri súdnom vynucovaní styku postupovať tak, aby sa návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne na to, aby za akýchkoľvek okolností a tiež proti vôli a záujmom maloletých bola dosiahnutá ochrana hoci aj oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizácii styku s maloletými. V tomto smere je pri posudzovaní, či neuskutočnenie výkonu práva na styk spôsobilo porušenie práva oprávneného na výkon jeho rodičovských práv, je rozhodujúce vždy zistiť, či štátne orgány prijali za účelom umožnenia styku všetky opatrenia, ktoré od nich bolo možné v tomto prípade rozumne očakávať, a či sa súd snažil nájsť spravodlivú rovnováhu medzi záujmami účastníkov, t. j. záujmami oprávneného a maloletých, a všeobecným záujmom, ktorý spočíva v dodržiavaní zásad právneho štátu.

16. Napriek úlohe povinnej, ktorou je urobiť všetko pre to, aby maloleté deti na styk pripravila, môže nastať životná situácia, kedy pre určité dôvody nie je možné styk realizovať. Je ňou skutočnosť, že realizácia výkonu rozhodnutia formou jeho výkonu by bola v rozpore so záujmami maloletých,

predovšetkým ich právom na zdravý fyzický i psychický vývin. Zabezpečenie splnenia povinnosti uloženej rozhodnutím núteným výkonom by tak nebolo možné dosiahnuť bez súčasného porušenia práv detí, ktoré by mali byť bezpochyby právoplatným a vykonateľným rozhodnutím garantované.

17. Povinnosť súdu je teda zisťovať, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu alebo či existujú dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu. Ak súd dôjde k skutkovému záveru, že povinná plní povinnosti uložene vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), prípadne, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nedošlo k plneniu týchto povinností, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením zamietne.

18. Zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zo strany súdu je odôvodnené aj v situácii, keď povinná nebráni styku maloletých detí s oprávneným, pričom súčasne z dôsledného šetrenia vyplynie, že povinná osoba nemohla splniť svoju povinnosť maloleté deti na styk pripraviť a odovzdať bez vážneho ohrozenia ich záujmov. Ide aj o prípady, keď po vydaní vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu) došlo k takému zhoršeniu vzťahov maloletých detí a oprávneného (osoby, ktorej majú byť maloleté deti odovzdané), že sa samotné maloleté deti oprávnene bránia tomu, aby sa uskutočnil styk s osobou, ktorá je vo výroku rozhodnutia určená. Možno tak síce konštatovať existenciu exekučného titulu ukladajúceho povinnosť, ale tento exekučný titul nie je možné fakticky vykonať, nakoľko nesplnenie ním stanovenej povinnosti je odôvodnené zdravým vývinom maloletých detí.

19. Ak maloleté deti odmietajú styk s oprávneným, je povinnosťou súdu posúdiť, či odpor detí na uskutočnenie styku s oprávneným je oprávnený. V tomto smere by mal mať súd preukázané, či uskutočnenie výkonu rozhodnutia proti vôli maloletých detí nebude mať zlý vplyv na ich fyzický a psychický vývin. Ak ide o okolnosti, ktoré mali za následok vážne zmeny v citovej náklonnosti maloletých detí k oprávnenému a ktoré povinný rodič nedokáže ovplyvniť (nesprávne pôsobenie oprávneného rodiča na maloleté deti, traumatizujúci zážitok, ktorý oprávnený rodič maloletým spôsobil a pod.), návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia spočívajúceho v realizácii styku s maloletými deťmi nie je možné vyhovieť.

20. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, Odbor sociálnych vecí a rodiny vypracoval správu z ktorej vyplynulo, že dňa 05.03.2019 vykonal šetrenie v rodine maloletých detí (Z. a H.), vtedy bytom H., F. X s tým, že súčasne vykonal pohovor s maloletými deťmi v ich izbe bez prítomnosti matky. Maloletý Z. uviedol, že s otcom sa spočiatku stretával aj napriek tomu, že nechcel, ale išiel s otcom, nakoľko ho k tomu nabádala matka. S otcom išli k jeho matke, kde oni s bratom boli v izbe a otec so svojou matkou a bratom v obývačke, otec sa im nevenoval. Maloletý Z. tvrdil, že skúsil ísť s otcom ešte raz, ale opäť boli s bratom v izbe. Uviedol, že má na otca veľmi zlé spomienky, nakoľko ho, keď spolu bývali bil, a preto má obavu, že ho otec môže opäť zbiť. Nepáči sa mu, že otec neustále slovne útočí na jeho matku a hovorí, že jeho mama je zlá. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, Odbor sociálnych vecí a rodiny poukázal na to, že maloletý Z. sa počas rozhovoru rozplakal a uviedol pred sociálnou pracovníčkou, že otec sa nikdy nezmení, už sa s ním nechce nikdy stretnúť ani za prítomnosti matky. Maloletý H. uviedol, že s otcom sa stretol, čas s otcom trávil aj s bratom v dome jeho matky, pričom s bratom boli v izbe a otec bol v obývačke so svojou matkou. Odmietala sa stretávať s otcom, nakoľko sa bojí o svojho brata, ktorému otec stále nadáva, nadáva na mamku a jej otca. Maloletý H. spomínal na situáciu, kedy otec fyzicky napadol Z.. Pred sociálnou pracovníčkou uviedol, že sa s otcom nechce stretávať, nakoľko sa ho veľmi bojí, stretávanie s otcom odmieta aj za prítomnosti matky.

21. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, vyplynulo, že dňa 07.07.2020 vykonal šetrenie v rodine maloletých detí (Z. a H.), bytom J. XXX, ktorého obsahom bol aj pohovor s maloletými deťmi. Maloletý Z. uviedol, že s otcom nemal vytvorený vzťah ani keď bol menší, po otcovi túžil, ale ten sa nesnažil. Otec sa mu nevenoval, keď bol malý, pamätá si, ako ho bil, vulgárne mu nadával, nepodporoval ho. Tvrdil, že za otcom teraz už nechce vôbec chodiť, chce si užívať detstvo, teraz sa má dobre, je spokojný v J.. Keď bude dospelý, možno otca skontaktuje, ale teraz nie. Cez jaré prázdniny nechcel ísť za otcom, bál sa, že zase prídu policajti. Maloletý H. uviedol, že keď bol menší, starala sa o neho mamka, pomáhala mu, s otcom má len jeden zážitok, čo si pamätá, boli v bani, otec im často nadával. Dňa 06.07.2020 mu volal, škaredo do telefónu rozprával, otec ho po tomto telefonáte už úplne sklamal, nechce k nemu vôbec ísť, ani sa s ním stretnúť, ani s ním telefonovať, iba keby to mal povinné. Maloletý

H. tvrdil, že nechce byť s tatom ani cez prázdniny, povedal by to aj na súde. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom tiež vyplynulo, že dňa 13.07.2020 sa uskutočnilo stretnutie oprávneného (otca) na Referáte poradensko-psychologických služieb (RPPS) Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom za prítomnosti povinnej (matky), oprávneného (otca), maloletých detí, psychológa referátu a kolízneho opatrovníka, pričom maloleté deti na oprávneného (otca) v osobnej konfrontácii reagovali veľmi odmietavo, svoje postoje mu priamo verbalizovali. Maloleté deti oprávnenému (otcovi) uviedli svoje dôvody, pre ktoré nemajú záujem sa s ním kontaktovať.

22. Právo maloletých detí vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú je jeho právom, v konečnom dôsledku posúdenie záujmu detí prináleží súdu. V konaní však nemôže byť zohľadnený len názor maloletých detí bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti. Úlohou súdu je zhodnotiť predstavy a názory maloletých detí o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie.

23. V preskúvanom prípade niet pochybností o tom, že vzťah maloletých detí k oprávnenému (otcovi) je momentálne na takej úrovni, že z obavy o ich fyzický a psychický vývin nie je možné trvať na nariadení výkonu rozhodnutia, teda núteným spôsobom realizovať styk oprávneného (otca) s maloletými deťmi tak, ako je upravený posledným právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, ale bude potrebné zvoliť inú formu rozvíjania vzťahu medzi oprávneným (otcom) a jeho deťmi (synmi) tak, aby deti opätovne nadobudli dôveru v oprávneného (otca). Otázka zmeny úpravy práv a povinností oprávneného (otca) a povinnej (matky) je v súčasnosti predmetom konania vedenom Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 4P/28/2020, pričom výsledkom (výsledkom) tohto konania by malo byť nové rozhodnutie o úprave styku oprávneného (otca) s maloletými deťmi.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).